

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společenství Praha / ročník 19

9/ 2007

SVATÍ JAKO BŮH?

Já jsem Hospodin, váš Bůh. Posvěťte se a buďte svatí, neboť já jsem svatý. (3M 11:44)

Já však vám pravím: Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají, dobře činite těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás urážejí a pronásledují, abyste byli syny svého Otce, který je v nebesích; neboť on nechává své slunce vycházet nad zlými i dobrými a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.

Jestliže si zamilujete ty, kteří vás milují, jakou máte odměnu? Což i výběrčí daní nečiní totéž?

A pozdravíte-li jen své bratry, co činíte navíc? Nečiní totéž i pohané?

Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec. (Mat 5:44-48)

Nevím jak vás, ale mne vždy podobné texty zneklidňovaly. Už jako neobrácenému mně bylo jasné, že Bůh je někdo, kdo mne neskonalé přesahuje. Někdo, s kým se nemohu rovnat. Když jsem se obrátil, získal jsem k Němu osobní vztah. To však neměnilo nic na tom, že jsem si byl vědom, že Bůh je všemocný, vševědoucí a v mnoha dalších aspektech mne přesahující. Jak si poradit s texty, které mne, a nejen mne, ale všechny lidi, vyzývají, abych byl v něčem stejný jako Bůh? A ke všemu ještě ve svatosti. Vždyť vím, že na rozdíl od Něj jsem hříšný, resp. byl před tím, než mne očistil, že se mně vždy nedaří ani teď nad hříchem vítězit. A co ještě navíc s dokonalostí? To mám také všechno vyřešit apod.?

Možnost vyřešit celou problematiku tak, že je to jen nějaké nereálné náboženské vyjádření, po jehož naplnění sice mohu toužit a vzdychat, ale nikdy se k němu nedostanu a ani se to ode mne ve skutečnosti nečeká, jsem odmítl. Záhy jsem uvěřil, že Bible je pravdivá a realistická a pokud mám být dokonalý jako můj nebeský Otec, je to možné. Na nějakou dobu jsem tedy tyto texty uzavorkoval a zařadil mezi texty, kterým zatím nerozumím. Vždyť tajné věci patří Bohu, ale ty zjevné jsou tu pro mne, abych je plnil, jak píše Mojžiš v 5Moj 29:29. A těch zjevných je stále více, než jich plním :-)

Po nějakém čase jsem četl text z Matouše, který je uveden v úvodu textu. Četl jsem ho již opakovaně. Najednou mne oslovilo, že je tady

vlastně definována Boží dokonalost. A ta definice byla pro mne překvapením. Nepíše se tu nic o Boží moci, schopnostech, moudrosti, síle. Nic o vševědoucnosti, všemohoucnosti a dalších možných „vše“, kterými bych Boha definoval. Tady se píše o jiném důvodu dokonalosti. *Nechává své slunce vycházet nad zlými i dobrými a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.* Tady je Jeho dokonalost popisovaná úplně jinak. Bůh se všemi jedná stejně.

Jaký útok na představu humanistického Boha. Jakoby žádná spravedlnost. Nic, co je způsobeno zásluhami. Slunce svítí a déšť padá a máme z toho užitek všichni. Ti, co Bohu slouží, ti, kterým je lhostejný a i ti, kteří proti Němu bojují. Není tu napsáno, že to tak bude vždy. Z jiných míst Písma víme, že tento svět skončí. Že Bůh bude soudit a že není jedno, zda jsme zlí nebo dobří. Ale nyní to Bůh ve své milosti nerozlišuje a projevuje svou péči všem. Protože bez Jeho péče by nikdo nepřežil. Nikdo nemá protekci. On prostě zjevuje svou lásku.

Když jsem poprvé četl tento text tímto způsobem, otevřelo mi to oči. Uviděl jsem Boží velikost, to jaký je, z nové perspektivy.

A z nové perspektivy jsem uviděl i své povolání k dokonalosti. Není to nereálné povolání k tomu být jako Bůh ve všech Jeho aspektech „vše“. Je to povolání k lásce. K lásce k bratřím a k sestrám, k lásce k těm, co mne milují a dokonce i k lásce ke svým nepřátelům. Nemůžeme následovat literu, protože to je těžké a vede to k zákonictví. Prostě to nezvládneme. To, co můžeme následovat, je

živý příklad, který nám dává náš nebeský Otec. Když poznáváme, jaký je On, začíná nás to měnit. Jeho charakter se stává naším charakterem. Mění se náš žebříček hodnot, způsob uvažování i jednání. Mění se naše identita. Už tu není identita padlého hříšného člověka, ale nová identita v Kristu. Identita, kterou jsme získali skrze smrt a vzkříšení Pána Ježíše Krista. Prostě začínáme „dospívat v dospělosti muže, v míru postavy Kristovy plnosti“. Ef 4:13.

Jak bych se zachoval, kdybych mohl sebrat déšť těm, kdo mne nenávidí? Mám jasný příklad v tom, jak se zachovává můj nebeský Otec. Zná každý čin, každou myšlenku, každé rouhání. A přesto zatím neodíral nikomu svit slunce ani déšť. Není to úžasné?

Lubomír Ondráček

Kristem proměněné životy

Milí čtenáři, i když jsou už prázdniny za námi, možná Vám je toto číslo Sborového dopisu alespoň trochu připomene. Naleznete tu totiž několik stránek prázdninových svědectví. Ani se sem nakonec všechna nevešla, a tak se na některá dostane i v příštím říjnovém čísle. (Pokud byste se sami chtěli o něco rozdělit, určitě napište na kontakty SD, uvedené na poslední stránce.)

Kromě svědectví se věnujeme poslední ze čtyř hodnot, které vidíme pro náš sbor jako klíčové. Jak to vlastně s tou svatostí je? Odpovědět se na to pokusilo několik sourozenců a mám za to, že Vás jejich odpovědi zaujmou i povzbudí.

Nakonec Vám přeji opravdu požehnané babí léto, dobrý start ve škole či v práci po dovolených a vůbec všechno to dobré, co pro nás Bůh připravil!

Tomáš Božovský

REVERENDFUN.COM COPYRIGHT GCI, INC.

**PROČ NEMOHLA BÝT ZAKÁZANÝM OVOCEM
TŘEBA BROKOLICE?**

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC. -
WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI
V TOMTO ČÍSLE

Nový region 2

Nová Rada CKS 3

Téma:
Dosvědčování
Boží svatosti4-7

Svědectví z prázdnin 7-10

NOVÝ REGION

Na jaře loňského roku začali někteří vedoucí uvažovat o spojení regionu Střed a Vršovice. Důvodů bylo několik. Předně jsme si opět připomněli, že strategii našeho sboru je zakládat nové regiony. Současně chceme, aby regiony fungovaly ve velikosti přibližně sto členů, které jsou schopné plnohodnotné funkce ve všech oblastech. Regiony Střed i Vršovice fungovaly dobře. Bylo ale zřejmé, že při

jejich současné velikosti je většina energie pohlcena běžným provozem. Každý z regionů je také v něčem silný a v něčem slabý. Zdálo se tedy, že spojením by se mohly regiony vzájemně posílit. Někteří z vedoucích chápali myšlenku na spojení regionů jako zjevení od Pána. Starší z obou regionů proto hledali před Bohem, jestli to je Jeho vůle, a během podzimu loňského roku se shodli na tom, že ano. Plán byl předložen i členům regionů a během jara letošního roku bylo definitivně rozhodnuto, že ke spojení regionů dojde. Celou věcí se samozřejmě zabývalo i sborové staršovstvo, které s tímto spojením projeвило souhlas.

Starší a vedoucí obou regionů vidí do budoucna několik priorit: chvály a uctívání,

služba dětem a mládeži, prorocká služba, vyučování, které povede k „životu v plnosti“, uvolňování a používání duchovních darů, dobrá pastorační péče a evangelizace.

Bylo potřeba dořešit mnoho technických otázek (a některé jsou stále ještě v procesu). Nejzásadnější otázkou bylo nové místo scházení a to se projevilo jako těžko řešitelný problém.

Díky Bohu se během prázdnin podařilo najít nové místo. Bude jím **Strašnické divadlo** (bývalé divadlo Solidarita). **Slavnostní shromáždění, kde bude nový region vyhlášen, se uskuteční 23. září.**

Nový region se bude jmenovat Střed a v první fázi bude veden kolektivně stávajícími staršími z obou regionů. Funkce pastora nebude zatím obsazena. V následujícím období budou členové regionu povzbuzováni, aby postupně nově hledali svoje místo služby tak, aby byla maximálně využita všechna obdarování. Cílem zůstává uvolnit potenciál, který nám Bůh svěřil, a v dlouhodobém výhledu umožnit vznik dalšího regionu.

*Lubomír Ondráček
a starší regionů Střed a Vršovice*

MANINY VČERA A DNES

Onehdy jsem po delší době projížděl Holešovickými. Když jsem v ulici Na Maninách stočil své oči na známé místo, zamrazilo mě. Místo domu č.p. 20, v němž se v tehdejší sboru ČCE Holešovice začaly psát dějiny našeho společenství, tam zela jen prázdná proluka. Nejdřív mě to hodně zamrzelo. Už nikomu nebudu ukazovat ta přízemní okna, kde to všechno začalo. Pak mi ale začalo připadat, že nám Bůh chce skrze to něco říci. A myslím, že je to tohle:

„Nechci, abyste žili z minulosti. Abyste jen vzpomínali na to, co bylo. Můžete si připomínat mé skutky, ale zároveň mějte na paměti, že mám pro vás nové a čerstvé věci. Mé poslední víno je lepší, než první. Nechci, abyste se stali pomníkem, ale pochodní mého Ducha. Dívejte se do budoucnosti, ne do minulosti. Vaše skutečné dědictví je v nebi, ne tady na zemi. Budu bořit některé věci, na které jste si zvykli a bylo vám v nich pohodlně. Budu vás vystavovat nejistotě. Je to proto, abych vás přitáhl blíž k sobě a učinil vás závislejšími na mě samotném.“

Michal Klesnil

BLESKOVĚ Z ROVINJE

19. srpna 2007
se Jirkovi a Katce Dohnalovým
narodil

Martin Lukáš

Kurz o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecnství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stávají ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecnství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Abyste tuto možnost mohli zvážet, pořá-

dáme kurz o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší věrouky a je prostor k otázkám. Absolvování kurzu nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tento kurz je vhodný i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Kurz má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdíleční a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskuteční se již s vedením příslušného regionu.

První tři setkání se uskuteční ve čtvrtek 4.10., 11.10. a 18.10. od 18 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně. Setkání bude končit okolo 19,30 hod.

Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail:

lubomir.ondracek@kaes.cz nebo telefon 724 435 300.

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

Nová Rada Křesťanských společenství

V posledním červencovém týdnu se sešlo kolegium pastorů Křesťanských společenství na své pravidelné letní pastorské konferenci. Tentokrát se setkání nezúčastnil žádný host a veškeré programy byly zajištěny pastory KS. Téma byla velmi praktická a týkala se každodenního života a služby vedoucích. Řečníci přinášeli různé důrazy a i když se v některých dílčích věcech lišili, byly programy povzbuzující a budující. Většina se jich týkala budování zdravého postoje k neúspěchům a zklamáním a zdravým výhledem na změnu.

Konference byla výjimečná tím, že byly volby nejvyšších orgánů KS. **Poprvé od rezignace Dana Drápala, zakladatele KS, na funkci seniora, došlo k volbě nového seniora.**

Navržen byl Marek Prošner, pastor KS Klatovy. K volbě seniora je potřeba dvoutřetinová většina hlasů a do této většiny chyběly tři hlasy. Senior tedy nebyl zvolen a KS budou i dále vedeny Radou.

Protože skončilo tříleté volební období Rady, byla volena nová Rada. Členové kolegia vybírali pět radních ze sedmi kandidátů.

Nadpoloviční počet hlasů nutných pro zvolení získali pastoři: **Jan Cvejn (Děčín), Petr Kácha (Praha), Marek Prošner (Klatovy), Petr Rýgl (Jičín) a Karel Řezábek (Plzeň).**

Pastorálka proběhla ve velmi přátelské atmosféře a minimálně u některých vedoucích bylo vidět očekávání a chuť k novým věcem.

Lubomír Ondráček

Křesťanská škola

Prosíme kontaktujte nás rodiče, kteří máte zájem o křesťanské vzdělávání svých dětí v křesťanské škole - jakéhokoliv typu (nejedná se jen o osmileté gymnázium, zajímají nás všechny možnosti křesťanského vzdělávání - domácí vzdělávání, různé jiné školy). Prosíme Vás, pošlete nám mail či korespondenční lístek nebo napište svůj vzkaz na www.prorodinu.cz.

VY, kteří víte, či tušíte, že je Boží vůle pro Vaše děti, aby chodily na křesťanskou školu či již chodí a chtějí pokračovat. Prosíme rodiče dětí od 0 let do 12 let - po rodiče dětí, které v současné době chodí do 5. třídy. Mohou to být i nezávazné kontakty, ale nezbytně potřebujeme získat tyto informace. Můžete doplnit svoje požadavky na takové vzdělávání. Ale prosíme Vás, skutečně nám napište!!!! Tyto informace zpracujeme a poskytneme Vám zpracovaný výsledek.

Zajímají nás i zkušenosti rodičů, kteří na křesťanských školách děti mají či nemají. Prosím napište nám je na www.prorodinu.cz - křesťanské vzdělávání - (vložit poznámku).

Děkujeme.

Petr a Mirek Adamcovi
kcr.hermanek@seznam.cz

RECENZE

NA CO SE KOUKÁME (NEBO TAKÉ CO SI ČTEME)

Země Dinosaurů

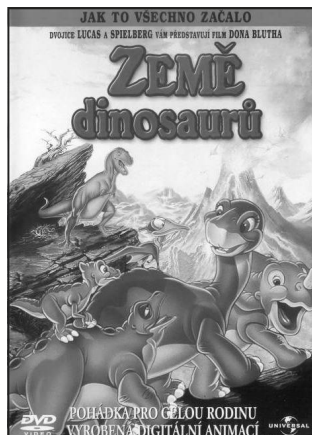
Asi málokdo ví, že letos je tomu přesně sto let, co byl v Paříži uveden první kreslený film. Tento filmový žánr neztratil s léty nic ze své přitažlivosti, kterou si od počátku získal a počet jeho příznivců neustále stoupá. Měda Běda, Popelka, Sněhurka a sedm trpaslíků a několik dalších patří k tomu, na co jsem se těšil do kina nebo v televizi jako dítě nejvíce. Po období, kdy mne zajímalo pouze sportovní zpravodajství, se díky své manželce a třem dětem začínám k občasnému koukání na něco pěkného vracet. A kreslené filmy patří u nás doma k těm nejsledovanějším.

Mezi nimi se dlouhodobě těší velké oblibě seriál dnes už dvanácti dílů: Země Dinosaurů. První díl byl natočen v roce 1988 v režii Dona Blutha a uveden Stevenem Spielbergem a Georgem Lucasem. Násilí prostá, vtipná a roztomilá pohádka si získala oblibu dospělých i dětí, a tak se po letech začaly dotáčet další díly. Země Dinosaurů patří k těm několika vzácným filmovým seriálům, kdy každý další díl je buď stejně dobrý, nebo ještě lepší než ty předchozí. Seznámím vás dnes s prvním dílem, kde velká dinosaurů dobrodružství začínají.

Jednou z hlavních postav je malý dlouhokrklý Nožička. Vyrůstá sama bez sourozenců se

svými prarodiči. Je poslušná, ale o všem, co jí babička s dědečkem řeknou, přemýšlí. Díky tomu se dokáže přenést přes léty zažitou teorii, že by neměla kamarádřit s dinosaurům jiného druhu a získá tak po nějaké době jako kamarádku trojrožce Sáru.

Je velké sucho, málo listů na pastvu a všechna stáda putují do velkého údolí, kde je vody i potravy dostatek. Při zemětřesení vznikne hluboká průrva, která Nožičku a několik dalších mláďat oddělí od ostatních. Nožička se postupně seznámí s plovatcem Zobkou, létavcem Pírkem, bodlinatcem Bodlinou a nakonec i z počátku pyšnou a svárlivou Sárou. Stáváme se tak svědky putování mláďat různých druhů a vlastností, která držíce pospolu, dokáží se pořád radovat z nabytého přátelství. Po cestě bojují s ostrožubou, vlastním strachem, hladem, bažinou a jinými nebezpečími. V příběhu je pěkně zakomponována citlivost a pochopení k potřebám, problémům a slabostem toho druhého. Jeden příklad za všechny: Naši přátelé najdou strom, kde na vršku zůstane ještě trochu listů. Udělají živý žebřík a poslední

Pírko, který ještě neumí létat, natrhá dostatek pro všechny. Jen Sára je pyšná a nechce přijmout pomoc a uznat tak svoji závislost na ostatních. Sama se snaží narážením do stromu něco seřádit, ale pro svoji malou váhu se jí to nedaří. Nožička, která má Sáru ráda, nechce, aby se cítila ponížena a pokořená a nenápadně jí podstrčí část listů tak,

aby to vypadalo, že si ho shodila sama.

Pohádka, která dokáže jen pohladit, je plná napětí, humoru a pěkných písniček. Jednotlivé díly na sebe jen lehce navazují a je možné je začít sledovat i od konce. K nám domů se poprvé jeden z dílů dostal jako „dárek zdarma“ k výhodnému balení plen pro našeho Kubu. Takto si ale většina z nás tuto pohádku shánět asi nebude, jestliže o ní bude mít zájem. Dá se občas za pár korun koupit ve výprodejích na VHS. Jinak se dají sehnat jen na DVD. Ve videopůjčovnách narazíte tak maximálně na dva až tři díly.

Pěkné podívání přeji

Pavel a Pavla Roseštr

V dnešní, poslední části věnované sborovým hodnotám, se zaměříme na „Dosvědčování Boží svatosti“. Co pro nás může a má tato hodnota znamenat prakticky? Jde jen o „způsob života“ nebo je za tím něco víc? Odpovědi na tyto a další otázky naleznete na následujících řádcích.

**TEN, KTERÝ VÁS POVOLAL, JE SVATÝ -
PRÁVĚ TAK BUĎTE SVATÍ V CELÉM SVÉM ŽIVOTĚ I VY.**

1 PETRŮV 1:15

ROZHOVOR S LUBOŠEM ONDRÁČKEM

Bůh je svatý - o tom není pochyb.

Proč vnímáš jako důležité dosvědčovat právě tento aspekt Jeho charakteru?

Odpověď na tuto otázku má dva aspekty. Nejprve ten obecný. **Boží slovo nás volá k tomu, abychom byli svatí**, protože náš Bůh je svatý. Více o tom píší v úvodníku tohoto Sborového dopisu. Svatost patří k charakteru Boha. To není nějaká okrajová věc. On je oddělený ode všeho. Není jeden ze skupiny rovnocenných bohů, on je Bůh s velkým B. Jediný. O Pánu Ježíši je také použit termín „jediný svého druhu“. A pokud my jsme Jeho lid, Jeho synové a dcery, je samozřejmé, že tuto základní charakterovou vlastnost budeme dosvědčovat.

Druhý aspekt je konkrétní pro náš sbor. Jsem přesvědčen, že **Bůh nám speciálně světil čtyři hodnoty našeho sboru a mezi nimi je dosvědčování Boží svatosti**. My jsme si to nevybrali, Bůh nás k tomu povolal. Bylo různé volání po změně těchto hodnot. Např. doporučení, abychom jako pátou hodnotu přidali zvěstování evangelia. Zvěstovat evangelium je důležité a je to v podstatě jeden z hlavních důvodů, proč na této zemi jsme. Určitě chceme a budeme zvěstovat evangelium a je to důležitá součást našeho záměru. Ale Bůh nám zvěstování evangelia nesvětil jako speciální hodnotu, kterou máme střežit. Další názor byl, že dosvědčovat Boží svatost je nepopulární a že by bylo lepší nahradit tuto zásadu dosvědčováním Božího milosrdenství. Předně, Boží svatost a Boží milosrdenství nestojí proti sobě. Jedno bez druhého je nemyslitelné. Nadále je pravda, že Boží svatost není populární. A nikdy nebyla. Už v Písmu byli lidé, kteří se nazývali křesťany, ale žili hůře, než nevěřící. Pro ty bylo tenkrát a je i dnes mluvení o tom, že Bůh je svatý, velmi nepříjemné. Chci zdůraznit, že v našem sboru je místo pro všechny hříšníky, ať jsou jejich hříchy jakékoli. Protože Kristova krev na ně stačí a mohou činit pokání. Ale není tu místo pro lidi, kteří svými postoji dávají najevo, že Boží svatosti pohrdají. Kteří nechťejí nechat svůj život skrze Kristovo evangelium proměnit. Kteří v souladu se slovy Pavla k Titovi 1:16 vyznávají, „že znají Boha, ale svými skutky ho zapírají.“

A ještě jeden aspekt, který možná přesahuje položenou otázku. **Někdy se omylem spojuje Boží svatost s morálkou**. Tedy, že dosvědčení Boží svatosti je žít slušný život. Potom může-

me lehce přejít k moralismu. Kdo vypije týdně dvě piva je méně svatý než ten, kdo vypije jen jedno. Jde o mnohem více než o morální život. Jde o jiný život, z jiných zdrojů. Nejenom, že vědomě nehřešíme, to je v podstatě samozřejmost. Dosvědčování Boží svatosti znamená cestu následování. Vstupování do skutků, které Bůh stvořil. Prostě život v nové identitě, v nové dimenzi.

Jakým způsobem máme Boží svatost dosvědčovat?

Už jsem trochu odpověděl v minulé otázce. **Boží svatost dosvědčuji předně tím, že Boha považuji za svatého**. Žiji v bázi před Ním. On vidí můj život, mé motivy a má pro mne plán. Ten plán hledám a toužím ho naplnit.

Dále dosvědčuji Boží svatost **ochotou k pokání**. Usiluji žít život bez hříchu, ale ke své lítosti musím říci, že stále ještě hřeším. Nejsem hříšník, protože jsem byl ospravedlněn. Jsou však konkrétní věci, ve kterých selžu a když je uvidím, tak z nich činím pokání. Vůči Bohu a v případě potřeby také vůči lidem. Jsem otevřen tomu, že mne Bůh napomene přímo skrze své Slovo nebo svého Ducha. Jsem ovšem otevřen i napomenutí skrze své sourozence. Nejčastěji mne může napomenout Věra, protože jako manželka je nejčastěji svědkem mých selhání. Ale do mého života vidí i moji spolupracovníci a vážím si jejich otevřenosti a odvahy se mnou

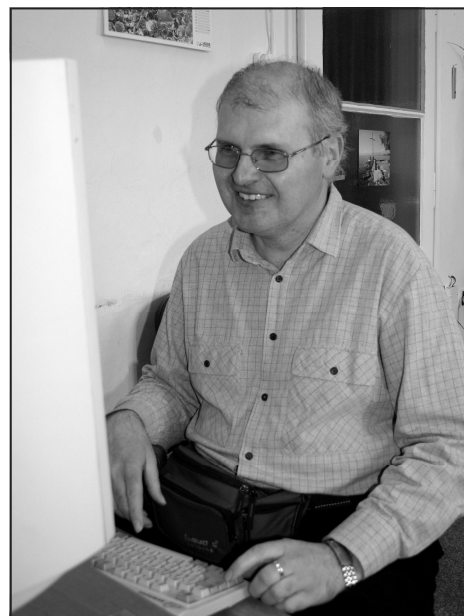
sdílet i věci, které pro mne nejsou příjemné. Jsem vděčný i za to, že dají přednost tomu sdílet je raději se mnou než s někým jiným :-)

Žijeme jiný život než lidé, kteří Krista neznají. Život z jiných zdrojů. Rozhodujeme se na základě principů, které pro nás vždy nemusejí znamenat výhodu. Tím můžeme i lidi dovést k žárlivosti a oni se mohou začít ptát, kdo je zdrojem našeho života.

Apoštol Petr napsal:

„Ten, který vás povolal, je svatý - právě tak buďte svatí v celém svém životě i vy. Je přece psáno: ‘Buďte svatí, neboť já jsem svatý.’“ (1Pt 1:15-16)
Mohl bys popsat rozdíl mezi „svatostí“ (oddělením pro Boha) a „svatostí“ (posvěcením)?

Tak to není otázka, ale výzva k napsání biblické studie a nevím, zda právě k ní jsem kvalifikován. Pokusím se ale ve stručnosti

popsat tři druhy „svatosti“, jak jim rozumím.

Základní posvěcení - je to něco, co jsme přijali skrze uvěření. Naše hříchy jsou odpuštěny, jsme spravedliví. Máme Kristovu identitu, žijeme nový život. Máme moc (autoritu) Božích dětí (Jan 1:12). Tato svatost je nám darována, dostáváme ji skrze nové narození, nijak si ji nemůžeme zasloužit a není možné k ní nic přidat.

Posvěcení - když jsme se znovu narodili - píše Pavel - „*Staré věci pominuly, hle, je tu nové*“. Narodil se nám nový duch. Náš duch získal kvalitu Kristova ducha. Pavel říká: „*Kdo nemá ducha Kristova, není jeho*“. To se stalo. Jsme ale jako malé děti. Naše tělo i duše zůstaly nezměněny. Jsme zatíženi způsobem starého života - následky našich hříchů. A potřebujeme přijmout Boží výchovu a nechat se jím proměňovat. Žijeme s Bohem, čteme Bibli, jsme s ostatními křesťany a začínají se měnit naše hodnoty, uvažování, praktický způsob života. Je to ve vnějších věcech - Písmo např. říká, že kdo kradl, aby to už nedělal. Je to ale ještě více v oblasti mysli, kde prožíváme změny. Je to věc toho, kým jsme. Pokud jdeme za Ježíšem, náš život se musí v horizontu let měnit a my rosteme do Kristovy podoby. Žádný dobrý strom nemůže vydávat špatné ovoce. Než ale dobrý strom vydá ovoce, nějakou dobu to trvá. Tak je to i s námi. To dobré ovoce není důvodem našeho nového života, ale jeho projevem.

Konečná proměna - něco je před námi. Stále jsme omezení svým tělem porušeným hříchem, žijeme na zemi, která je hříchem porušena. Celé stvoření lká a vyhlíží zjevení Božích synů. My vyhlížíme návrat Pána Ježíše, kdy dostaneme nové tělo a kdy bude nová země. Proces proměny, který byl zahájen naším znovuzrozením, dojde svého dokončení a my už se budeme navěky radovat v Boží blízkosti. Nakolik bude toto závěrečné završení všech věcí spojeno s odměnou nebo s ohněm záleží podle 1Kor 3 na nás.

Nějakým způsobem s touto otázkou souvisí i kázeň v církvi.

Mohl bys k tomu něco říct?

Předně je nutné zdůraznit, že jediný, kdo vynese konečný a spravedlivý soud, je Bůh. Musíme si dát pozor, abychom se Ho nesnažili předběhnout. Podle podobnosti v evangeliích (Mat 13) je v církvi vedle obilí naset i koukol a až andělé při konečné sklizni oddělí koukol od pšenice. Možná se budeme divit. Současně nemůžeme rezignovat na biblickou kázeň. Návod dává Pán Ježíš v Matoušovi 18. kapitole. Praxi církve popisuje Pavel, když psal do Korintu. Tam se děly strašné věci. Lidé se hádali ve shromáždění, někteří se při Večeři Páně opili (už jsem v církvi zažil ledacos - toto našťěstí nikoli. Je ovšem pravda, že naše

VP se od té novozákonní formou dost liší :-)), členové sboru se soudili před nevěřícími. Někteří snad dokonce neměli jasno v nepřipustnosti obcování s nevěstkami (1Kor 6). Pavel to všechno kritizuje a napomíná je. Současně vyzývá k vyloučení nikoli všech těchto lidí, ale nějakého muže, který žil s ženou svého

Další rázný postup je doporučován vůči bludařům, tedy těm, co šíří rozdělení a falešné učení. To je závažnější než nějaké morální selhání (Tit 3:9-11)

Někdy je také otázka, jak se chovat ke kázenným lidem. Pokud jsou to lidé, o kterých mluví Pán Ježíš v Matoušovi 18, tedy lidé, kteří odpadli, mají nám být jako pohaní a publikáni. Tedy ti, za které se modlíme a přinášíme jim evangelium. Není důvod se od nich nějak distancovat, pokud se nesnaží svůj způsob života šířit. Problém je, pokud někdo žije ve zjevném hříchu, na který je možno biblicky poukázat a při tom se stále považuje a hlavně prohlašuje za křesťana. S takovým - s ohledem na něj i s ohledem na nevěřící, aby nebyli zmateni - se nemáme vůbec stýkat. (1Kor 5:9-13)

VY VŠAK JSTE `ROD VYVOLENÝ, KRÁLOVSKÉ KNĚŽSTVO, NÁROD SVATÝ, LID URČENÝ K BOŽÍMU VLASTNICTVÍ, ABYSTE ROZHlásILI MOCNÉ SKUTKY` TOHO, JENŽ VÁS POVOLAL ZE TMY DO SVÉHO PODIVUHODNÉHO SVĚTLA.

1 PETRŮV 2:9

Dosvědčování Boží svatosti

Jednou ze zásad, které náš sbor prorocky přijal, je dosvědčování Boží svatosti. Jistě bude tedy zajímavé podívat se, co k tomuto tématu říká Písmo.

Jediným místem v Písmu, kde tento termín najdeme, je 4M 20,12, kde Bůh říká Mojžíšovi a Aronovi: „Protože jste mi neuvěřili, když jste měli před syny Izraele dosvědčit mou svatost, neuvedete toto shromáždění do země, kterou jim dám.“ (ČEP) Kontextem je úsek od 1. do 13. verše této kapitoly. Oč se zde jedná? Izraelci na své cestě do zaslíbené země dorazí do Kadeše. To je pro Mojžíše smutné místo. Právě odtud před lety vyslal dvanáct zvěďů, z nichž jen Jozue a Káleb obstáli. Ostatní svou nevěrou podlomili morálku Izraele a způsobili, že lid nevěšel do kenaanské země, ale byl odsouzen ke čtyřicetiletému putování pouští. Nedosti však na tom. Tentokrát zde Mojžíšovi navíc umírá jeho sestra Mirjam. A k jeho zármutku se připojuje ještě to, že lid - pokolikáté již? - začíná proti němu reptat. Není voda. A mohou za to samozřejmě vedoucí. Tak jako dodnes, když není naplněna jakákoli z aktuálních potřeb Božího lidu.

Mojžíš s Aronem, proměnění léty zkušeností s podobnými situacemi, reagují naprosto správně. Nehádají se, nesnaží se obhájit, ale jdou se svou pří před Boha. A když se pokorí před Boží tváří, Bůh se jim zjevuje a dává jim naprosto konkrétní pokyny, jak se zachovat. Mojžíš má udělat tři věci. Vzáít svou hůl, svolat celé shromáždění a před nimi promluvit ke skalisku, ať vydá vodu. První dva body přesně splní. Pak se ale odchyluje. Nemluví ke skalisku, ale k lidu. *Místo mluvení ke skalisku do něj dvakrát udeří hůl. Přesto se dostaví správný výsledek. Zázračně vytryskne voda a celá pospolitost se napojí. Bůh však není spokojen a vyslovuje zdánlivě velmi přísný trest ne pro lid, ale pro jeho vůdce. V čem byl jejich prohřešek?*

Máme ho popsán různými slovy na třech různých místech Písma. Zde ve 12. verši je

označen tak, že **neuvěřili**. Ve 4M 27,14 je řečeno, že se **vzepřeli Božímu rozkazu**. A konečně v 5M 32,51, že se **zpronevěřili Bohu**.

Zkusme se do té situace vžít. Bůh dostal Mojžíše a Arona do situace, kdy se museli spolehnout cele na Něj. Buď je věrný a když vůdcové promluví ke skalisku, voda vytryskne, anebo se nic nestane a bude to špatné. Nespokojený lid se pravděpodobně vzbouří. Je to buď - anebo. Nejde zaklíčkovat. A tak si to Mojžíš trochu upraví právě tak, aby se případně zaklíčkovat dalo. „Poslyšte, odbojníci! To vám z tohoto skaliska máme vyvést vodu?“ Pak uhodí do skály. Kdyby se náhodou nic nestalo, dá se krásně pokračovat. Třeba nějak takhle: „Vidíte? Nic se nestalo. Copak můžeme dělat zázraky, kdykoli chcete?“ A navíc Mojžíš pro jistotu **zopakuje postup, který už jednou kdysi fungoval** (2M 17), třebaže tentokrát ho Bůh vedl jinak. Neznáme to náhodou? Nemáme tendenci bez hledání aktuální Boží vůle opakovat věci, které nám někdy fungovaly? Modlit se stejnými slovy, chodit na stejná místa, zpívat stejné písně, stejně křičet...

Voda ze skaliska přesto teče. Bůh je milostivý. Miluje svůj lid, i když proti Němu hřeší. Ale náš život nemá jen viditelné diváky. A ti neviditelní dobře cítí strach a nevěru Mojžíše a Arona. A protože neobstáli, museli být vystřídání. Zdá se to k Mojžíšovi až kruté. Tolik

DOSVĚDČUJTE SVATOST HOSPODINA ZÁSTUPŮ! JEHO SE BOJTE A STRACHUJTE.

IZAJÁŠ 8:13

toho vytrpěl, tolik polehčujících okolností by se našlo. Ano. Ale Mojžíš měl také takové zjevení Boha a Jeho svatosti, jako nikdo druhý. Jen on stál před Boží tváří. Jen on byl čtyřicet dní v Jeho přítomnosti. Mohl obstát. A koneckonců, Bůh nepochybně otázku jeho věčné odměny. Mojžíš stále zůstává jedním ze dvou Kristových průvodců, kteří se s ním zjeví na Hoře proměnění. Můžeme tušit, komu patří čestná místa po Kristově pravici a

levici, o která tolik stáli Zebedeovi synové.

Dosvědčovat Boží svatost znamená bát se Jeho a ne lidí. Iz 8,13 říká: „*Dosvědčujte svatost Hospodina zástupů! Jeho se bojte a strachujte.*“ Jsme povoláni k životu beze strachu a kompromisů. Dobrou zprávou je, že ta odvaha není z nás. Dává ji Bůh v moci Ducha Svatého.

Častým pocitem je, že dosvědčovat Boží svatost = nehrěšit. Ale ono to znamená daleko víc. A je to daleko šťavnatější a lákavější. Není to v první řadě o tom, co nesmím, ale co můžu a mám. Jsou pro mě připravené nadpřirozené Boží skutky na každý den. Skutky svatosti, pravdy, lásky a moci. A když do nich vstupuji, jsem z nich natolik nadšený, že už nemám potřebu hřešit. Mám něco daleko lepšího, než ubohé Satanovy náhražky. Svatost není suchopárné odpírání si věcí, které bych moc rád dělal, ale jako křesťan naneštěstí nesmím. Kéž je to víc a více realitou našich životů.

Michal Klesnil

Co pro Tebe osobně znamená hodnota „dosvědčování Boží svatosti“?

Tomáš Dittich:

Svatost je Boží vlastnost a tudíž k nám, kteří Bohu patříme, nutně patří. „Svatí buďte, neboť já jsem svatý“, řekl Bůh svým lidem: Izraelcům i nám. Myslím, že jednou z vlastností skutečné svatosti je to, že se projevuje všude tam, kde je přítomen někdo svatý. Proto se mi líbí, že máme jako zásadu „dosvědčování Boží svatosti“ a ne jen svatost jako takovou. Svatost je neoddelitelně spojená se svým dosvědčováním, ale mluvíme-li

navíc o jejím dosvědčování, je to praktičtější. Také to vyjadřuje, že svatost Boží, o které se tu mluví, není sterilní svatostí, která se odehrává někde v ústraní a pak se přelije do nirvany nebo tam někam.

Sborová hodnota dosvědčování Boží svatosti je pro mě výzvou, abych o takovou svatost usiloval. Z Bible vím, že nemám jinou možnost, a ta zásada mi to připomíná.

Miloš Kačírek: Dosvědčování Boží svatosti pro mne znamená celoživotní postoj „Mám být živé svědectví toho, že Bůh je svatý a není v něm žádné tmy“. Tento postoj souvisí s láskou k pravdě, odvahou zastávat pravdu i navzdory většině, být poctivý, i když ostatní podvádějí, nebát se žít podle Božího slova, neustále být připraven a ochoten činit pokání všude tam, kde jsem usvědčen Duchem svatým z hříchu, pokud na mne je, být vůči lidem pokojného ducha, vůči hříchu ale nekompromisní, ustrážit čisté srdce a obnovené myšlení, mít v zákrytu vnitřní život s vyznáním ústy i s praktickými skutky. To vše vychází z lásky k Bohu a vědomí toho, že je neproniknutelné světlo, koncentrovaná čistota srdce a čirost mysli, že jde o osobu plnou vroucí svatosti, před kterou volají serafové (ohnivci), resp. 4 další bytosti dnem i nocí „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, plná jsou nebesa i země jeho slávy“ (viz Iz 6,2-3, resp. Zj 4,8). V neposlední řadě jde o trvalé úsilí o osobní integritu po vzoru té Boží.

Jan Bíca: To první, co mi vyvstává na mysli je verš: „Svatí buďte neboť já jsem svatý“ (1Pt 1:16). Bůh má na nás opravdu vysoké požadavky a také velká očekávání. Slovo „svatý“ znamená „bez-hříšný“, jak si lidé

mnohdy představují. Znamená „oddělený pro Boha“. To, že patříme ke svatému Božímu lidu pro mne znamená, že patřím k těm, které si Bůh povolal a oddělil pro sebe. Bůh pro své vyvolené svaté také stanovuje vysoký standard, který se týká našeho charakteru, postojů i jednání. Nepatřím už sám sobě, ale svatému Bohu. Z toho plyne, že si už nemohu dělat co sám chci, ale jen to, co chce Bůh. A protože vím, že Jeho vůle pro mne je mnohem lepší než to, co bych si vymyslel já, tak je to pro mne radostné a osvobozující. Ví, že dosáhnout Božích norem nemohu ze své síly, a tak spoléhám na Krista, který mne ke svatosti otevřel cestu na kříži a který mi dává sílu ke každodennímu posvěcování.

Stručně bych to shrnul takto: Dosvědčovat Boží svatost pro mne znamená žít tak, aby na mne bylo vidět, že patřím svatému Bohu a abych mu nedělal ostudu.

Petr Zůna: Dosvědčování Boží svatosti pro mne znamená následující. Počítám s tím, že Bůh je nade mnou, ví o mě vše, stejně jako o Davidovi (Ž 139):

Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat. Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy. Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno... Kam odejdu před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tváří?... Kdybych řekl: Snad mě přikryje tma, i noc kolem mne se stane světlem. Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako světlo. Tvé oči mě viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v tvé knize: dny tak, jak se vytvářely, dříve než jediný z nich nastal...

Ví o mě vše, vidí každý můj skutek, každou mou myšlenku, rozumí mě samotnému, mým motivům, tedy tomu proč a co dělám, lépe než já sám. Nemá tedy žádný smysl si před Ním na něco hrát, schovávat se před Ním, lhát Mu. Nemá cenu se před Ním dělat lepším. Jediné, co má smysl, je být před Ním UPŘÍMNÝ. Bůh k upřímnému, upřímně se má...

Na základě tohoto přesvědčení se snažím jednat. Když zhřeším a pak svůj hřích vyznávám, snažím se před Bohem říci úplně všechno o tom, co jsem provedl, možná to někdy popisují horší než to bylo. Raději se před Bohem „pomluví“ než abych něco zatajil, a zůstalo to pak neodpuštěno. Tolik moc stojím o to, aby mi odpustil, a očistil mě od mojí nepravosti.

Když jsem ve složité situaci nebo musím něco závažného rozhodnout, také se snažím před Ním říci vše, včetně svých motivů, tedy těch, o kterých vím. Řeknu klidně i to, jak bych si přál, aby to dopadlo. Upřímně svou věc před Ním složím, a upřímně očekávám, až mi ukáže svou vůli.

A jak se Ti daří žít ji ve svém osobním životě?

Tomáš: Na to není snadná odpověď. Když řeknu, že ne, je to sice líbivé, ale nebyla by to tak úplně pravda. Když řeknu, že se mi to daří, tak by to taky nebyla pravda. Mohl bych říct, aby ses zeptal mých dětí, Marty nebo lidí na regionu, ale oni mě většinou vidí svatějšího, než ve skutečnosti jsem. Někteří lidé mě možná třeba vidí jako prevíta, a na tom je zase jen část pravdy. Můžu Tě odkázat na Pána Boha, který jediný může to, jak se mi to se svatostí daří, objektivně zhodnotit, ale to novináři většinou nedělají. Tak nevím. Zajímá mě, co o tom napíšou ostatní, ale opravdu to člověk může u sebe posoudit jen částečně.

Kdyby ses mě zeptal, co mi pomáhá v tom, aby se mi to dařilo, řekl bych, že je to Písmo, modlitba (zvláště zmiňuji vyznávání konkrétních hříchů), druzí křesťané jako příklady, ale i jako lidé, a s nimiž se dostávám do nějakých střetů, a taky nevěřící, protože měřím, jestli to, že patřím Bohu, mohou z mého života uvidět.

Miloš: Osobně se snažím, aby můj život vycházel z lásky k Bohu, vědomí jeho lásky i spravedlnosti. Abych dětinsky „nespoléhal“, že mi pro jeho velkorysost všechno „projde“, i když už

se mám chovat jako dospělý. Že nechci mít strach zhřešit, ale bázeň a úctu před svatým Bohem, který mi dává moc nehřešit a uschopňuje mě k životu dle jeho slova. Tedy nejen v jakémsi obranářství, abych se neustále musel hlídat, odkud mi hrozí jaký hřích.

Jde mi o to, aby můj život vycházel z osobního vztahu s Ježíšem, abych vnímal, kudy kráčí On přede mnou a já mohu vstupovat do jeho připravených skutků. Aby pro mě hřích nebyl lákavější než On sám. V některých oblastech se mi daří více, jinde méně. V poslední době jsem se měnil v dodržování časů slíbených rodině, kde jsem dlouho „nedosvědčoval“ Boží postoj. Jiným příkladem je to, že jsem změnil laxní rozlišování soukromých a služebních jízd ve firmě, že bojuji se sklonem k nelaskavosti (morosovitosti), atd.

Na druhou stranu se mi daří trvale nekoukat po cizích ženách, nemluvit sprostě (i když by někdy chuť byla), radovat se z úspěchů druhých, dívat se na lidi potenciálem Krista v nich namísto jejich chyb, atd.

Jan: Učím se nežít z vlastního snažení a síly, ale jak říká Pavel „chodit Duchem“. Někdy se mi to daří víc někdy méně - díky Bohu za Jeho milost a odpuštění. Když se ohlédnu zpátky, myslím že mohu říci, že jsem na cestě k cíli „být jako Ježíš“ dál, než před lety a to mi dává naději i do budoucna.

Petr: Tento přístup k Bohu se projevuje pochopitelně i v jednání s lidmi, v církvi i mimo ni. Snažím se přemýšlet o věcech, které o mně někdo říká. Vynáším je před Bohem, a ptám se Ho, co je na tom pravdy, čím se z toho mohu poučit, co by se mělo v mém životě změnit. A pokud se nejedná o věci říkané v dobrém úmyslu, ale třeba jde o silné odsudky nebo urážky, neovlivní to mé svědomí, mě soudí můj Bůh, a ne lidé. Nicméně i takové výroky předkládám Pánu, co kdyby... I když jsem se svým srdcem i myšlenkami přes 40

let, jsem si vědom, že tak úplně nerozumím všemu, co se ve mně děje. Proto je pro mne jistotou obracet se v modlitbě k Bohu, který mne miluje. A tak se často modlím s Davidem: Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid (kral: má myšlení), hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě veď!

Doufám, že jste z toho pochopili, co je pro mě dosvědčování Boží svatosti – myslet, rozhodovat se a jednat s vědomím, že Bůh, na kterém mi záleží, o tom ví. A dávat Mu

prostor, aby byl u toho, aby On mohl vést mé kroky a tak napřimovat cestu životem. Když se podívám zpětně na svůj křesťanský život, nezbyvá mi než být vděčný za to, kolik věcí změnil a napravil v mém životě. Neumím si ani představit, jak by dnes vypadal můj život, kdybych nedovolil Bohu do něj vstoupit... Abych byl pravdivý, musím přiznat, že se mi ne vždy daří to, o čem píšu. Někdy až zpětně zjistím, jak zafungovaly mé sobecké motivy, a přitom jsem zapomněl, že On je nade mnou. Ještě že mě tolik miluje...

SVĚDECTVÍ

Pozor na tu houbu...

Společnou dovolenou jsme strávili v půli července v počtu asi třiceti v Dachové u Hořic, ano těch Hořic, odkud pocházejí slavné trubičky. Pokud pojedete někdy kolem, doporučuji zajet ochutnat ty opravdu pravé trubičky, chutnají mnohem lépe než ty v krámě...

Ten společný týden byl velmi pestrý. Počínaje počasím, kdy jsme si zažili několik tropických dní, velkou bouřku s následným deštivým dnem, a pak zase slunečné dny s hroznými mraky. Okolní krásnou přírodu využívali někteří k výletům pěším i cyklistickým, někteří k pravidelnému sportování pod vedením trenéra Miloše, někteří k hojnému sběru borůvek a hub. Houby postupem týdne sice vymizely, ale v době příjezdu jich bylo tolik, že jsme se museli vzájemně upozorňovat: „Pozor na tu houbu, ať nezakopneš...“ To jste našli houby cestou tam, a když jste se vraceli,

tak v těch samých místech znova. Parné a slunečné dny jsme trávili většinou dováděním a sluněním na místním lesním koupálku. Naše děti pod vedením zkušeného výrobce luků a zároveň trenéra Petra soutěžily v lukostřelbě, kromě toho soutěžily v několika olympijských disciplínách a závodily ve střelbě na cíl vodními pistolemi.

Při našich společných večerech jsme v klubovně nebo u večerního ohně povíдали o životě s Bohem, o důvěře a modlitbách. Miloš a Renata se s námi sdíleli o tom, co jim přineslo absolvování manželských večerů. Jejich svědectví bylo natolik povzbudivé, že mnozí o manželských večerech také zauvažovali.

Myslím, že nám bylo spolu fajn.

Petr Žižna a Richard Roušal, region Západ

Společně na dovolené: radost na Radosti

Letošní regionální dovolenou jsme strávili společně s regionem Vršovice v Orlických horách na chatě Radost. Myslím, že mnozí z nás jsme vyrazili se smíšenými pocity a s očekáváním, jak se to vydaří, protože jsme tento týden vnímali jako takový neoficiální začátek společného života našich regionů, které se spojí v jeden, a to je přece jen něco jiného, než když se dva regiony nebo sbory domluví, že spolu stráví dovolenou.

Našimi hosty byli Sue a Dennis Bavisterovi, kteří s námi po čtyři večery sdíleli, co jim Pán Bůh položil na srdce. Mně osobně jejich slovo hodně povzbudilo, zejména důraz na odvahu a odhodlání povstat a jít do toho, co pro nás Bůh připravil, a to jak v osobním životě, tak v souvislosti s plánovaným spojením obou regionů. Také jsem měla velkou radost z toho, že jsme se mohli opravdu sjednotit ve chvalách a modlitbách a znovu se přesvědčit o tom, jak je „dobré a utěšné, když bratři v jednomyslnosti přebývají.“

S Bavisterovými jsme strávili ještě jedno dopoledne – co řešili chlapi s Dennisem nevím, ale s námi se Sue sdílela o tom, jak je důležité nezaměnit dočasné role, které v na-

šem životě zastáváme (např. role manželky, maminky, dcery atd.), s Božím povoláním a

nenechat se jimi zahltit tak, abychom minuly to, k čemu nás volá Bůh. Velmi aktuální – alespoň pro mě.

Přes den jsme kromě káfiček, procházek, výletů, lenošení a dětské olympiády měli naplánováno několik dalších aktivit. Pravidelně

probíhaly večerníčky pro předškoláky, programy pro teenagery a osvědčená modlitební skupinka za národy pro děti (kterou letos připravily a vedly dvě naše teenageřice). Valná většina dětí i dospělých se zúčastnila i „Modlitební bojovky za Izrael“. Pokud vám to zní potrhle, nejste daleko od pravdy. Je to akce, při které skupinky, sestavené z dětí i dospělých, chodí (některé i běhají) po stanovištích, na kterých se modlí za konkrétní témata a plní různé úkoly. Samozřejmě, je to soutěž s odměnou pro vítěze, a někteří dospělí si své vítězství jaksepatří užili. Hlavně ale jde o to, abychom se přimlouvali a povzbudili ke společným modlitbám dětí. To se podařilo a ještě jsme si docela užili legrace. (Tedy, našli se i tací dospělí, kteří po zdolání opičí dráhy prohlásili, že příští rok už je tam nikdo nedostane, ale ti byli ve výrazně menšině... :))

Tak jsme na Radosti strávili docela radostný týden. Díky za to Bohu! Nutno dodat, že i ze strany personálu byl pobyt bezproblémový, což jsme zejména my, Středáci, po různých neblahých zkušenostech, ocenili.

Petra Mizuková, region Střed

Dovolená nejen pro kočku

„Kdo je to?“ zeptalo se od hlavy k ocásku černé koťátko svého staršího kamaráda. „To jsou lidi. Budou tady bydlet v těch mrňavejch dřevěnejch domečkách. Říkaj tomu dovolená. Většina z nich má s sebou svoje mláďata. Na ty si dej pozor. Chovají se divně. V noci spí, přes den nás tahaj za ocásky a pořád nás honí, když chceme mít klid.“ Černé koťátko, říkáme mu Flíček, zamyšleně pozoruje jedno dvounohé mládě, které jeho rodiče právě uložili do postýlky. „Ale tenhle člověk spí i přes den.“ „A jak to tam voní!“ „No tak si běž.“ „Uvidíš, že tě budou trápit,“ prsknul našťavaně Zrzek a odběhl. „Mámí, mámí!!!“ Ach jo. To ten klid moc dlouho netrval. Ještě ho chvílku necháme. „Třeba je to ze spaní“, říkám s malou nadějí v hlase. „Mámí, mámí.“ Tak tohle není ze spaní. Nedá se nic dělat, musíme do chatky. Kubu se nevyplácí nechávat dlouho o samotě. Jednou si doma otevřel okno v jedenáctém patře a velkou část hraček vyházel ven. „Mámí, čičí!“ oznamuje radostně Kuba. Měl pravdu. U jeho nohou spokojeně vrnělo malé, tak asi šestinedělní kotě. Černými chlupy prosvítaly ještě stříbrné nitky kotěcí srsti. Pod bradou, jak jsme později zjistili, mělo malý bílý flíček. Kuba je zvyklý na kočky od babičky a tak Flíčka v klidu necháváme v jeho posteli. „Čičí papat.“ S tímhle jsme nepočítali. Objednali jsme plnou

penzi pro sebe, ale ne pro kočky. Nakonec otevíráme malou smetánku do kávy a naše přátelství s Flíčkem je zpečetěno. Krmení malého koťátka se stalo pro Kubu o naší regionální dovolené tou největší atrakcí.

Zatímco Kuba měl z velké části o program na týden postaráno, jeho rodiče (já s Pavlou) si ho museli vytvořit sami. Ráno svěží modlitební na probírání a večer program nikoli na usnutí. Mezitím koupání a to, pro co jezdím na „regionálky“ nejraději: množství rozhovorů s mými sourozenci. Přes rok na to není tolik času a tak během týdne toto manko doháním. Na večerních shromážděních bylo povzbuzující množství nových, a někdy i věkem velmi mladých služebníků, směle a pozhnaně vystupujících v roli kazatele. Co moc povzbuzující nebylo, je pokračující trend z minulých regionálek. Když se stanoví začátek shromáždění na půl devátou večer, tak ještě ve tři čtvrtě se dopíjelo pivo, dohrávalo

utkání ve volejbale, nebo dodělávalo něco jiného. Vypadá to, jako bychom byli čím dál méně ochotní dělat si na Pána čas a dáváme mu až ten, který nám zbude.

Teploty po větši část týdne šplhaly k třiceti pěti stupňům ve stínu. U mne každý pohyb vyžadoval značné úsilí a jen jsem občas udiven koukal na nezmary z našeho regionu, jak v tom dokáží hrát volejbal. Naše rodiny se často potkávaly na koupalištích v okolí Železnice, kde jsme byli ubytováni na Ranči na Kamenci. Hodně bylo v oblíbené koupání v Brádlecké Lhotě, kde koupaliště napájené potokem pramenícím v nedalekých kopcích, mělo údajně pouhých 12 stupňů. Pět minut pobytu v něm znamenalo osvěžení téměř na hodinu pobytu v tom nejparnějším sluníčku.

Jaká tedy byla letošní dovolená? Říká se, že láska prochází žaludkem. Z tohoto úhlu pohledu patřila naše společná dovolená mezi ty méně úspěšné. Jíst dvakrát za týden připálené jídlo, to se mi ještě na žádné dovolené nestalo. Ubytovaní při ceně 40 Kč za lůžko v chatičce bylo to nejlevnější, co pomatuji. A je dobré, že za ty peníze byla letošní regionálka cenově přístupná téměř každému, kdo se rozhodl jet. Pěkný výhled do kraje spolu s bezprostřední blízkostí lesa působil příjemně relaxačně. Přes drobné nedostatky většina účastníků byla s místem spokojena a tak se můžeme těšit na příští rok, strávený na okraji Českého ráje.

Pavel Rosecký, region Sever

Region Jihovýchod – Daňkovice 2007

Letošní dovolená proběhla v první polovině srpna v Daňkovicích na Vysočině. Na tomto místě jsme byli již podruhé za sebou, protože Vysočina je nádherné místo. Celkem nás bylo okolo 40 dospělých a stejně tak i dětí. Dohromady tedy k 80 účastníkům. Společná dovolená je čas, kdy se daří navázat nebo prohloubit vztahy, které mezi sebou máme.

Měl jsem velkou radost z nevěřících, kteří s námi jeli. Hezké je, že někteří s námi vyrazili už po několikáté. Je moc povzbuzivé vidět, že jezdí rádi. Nejvíce mne potěšilo, když asi 3 maminky byly na večeru chval. Dokonce si jedna sama řekla o modlitbu.

Jako i minulý rok, tak i letos na dovolenou přijeli Veronika a Petr Tichý. Veronika kázala na téma „zadní vrátka“. Povzbuzovala z vlastního života i z Bible, abychom se spolehli na Boží milost bez „zadních vrátek“. Velkým povzbuzením byli také Drapákoví, kteří přijeli na závěr týdne, když se uvolnilo

místo. David mi hodně dal tím, jak jsme si povídali o historii české církve – hlavně o Moravských bratřích. Jejich vydanost a láska k Pánu mne motivovala, abych žil život jim podobný.

Nejhezčí událostí byl křest, který jsme měli v polovině týdne na rybníku Medlov. Křtili jsme Evu, která chodí ještě na ZŠ do sedmé třídy. Bylo moc hezké přiznat se k Pánu před lidmi, kteří jen tak polehávali u rybníka a najednou vidí křest přímo před sebou. Na křest jsme jeli asi sedmi auty, takže to vypadalo jako malá svatba.

Když jsem seděl poslední den při závěrečném ohni a povídal si, tak jsem si uvědomil, že se mi mezi křesťany žije lehčeji než v Praze. Máme k sobě blíže a nemyslím tolik na svoje věci. Už se těším na další dovolenou.

Zdeněk Rašovský

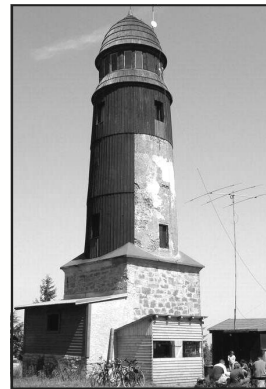
Jih v Horní Blatné

Region Jih již několik let opakovaně pořádá letní i zimní regionální dovolené v katolickém vzdělávacím zařízení Wolfgang (bývalá fara) v Horní Blatné. Letos se nás sešlo 21 dospělých a 22 dětí. Horní Blatná se nachází v nadmořské výšce asi 930 metrů nad mořem v centrální části Krušných hor. Je obklopena rozsáhlými lesy, lesními cestami a turistickými trasami. V okolí se nacházejí i vřesoviště a jiné přírodní zajímavosti. Je tu několik rozhleden. Zájemci o cykloturistiku mohou využít několik tras včetně projížďky Německem.

Program dovolené je uzpůsoben tak, že je prostor jak ke společným aktivitám, výletům a sportům. Dvakrát jsme společně navštívili bazén s vířivkou v nedalekých Potůčkách. Zároveň mohou rodiny trávit čas během dne samostatně. Večery jsme věnovali chvalám a modlitbám. Programy byly zaměřeny na výklad života krále Davida.

Na faře si sami vaříme formou služeb, což dává další příležitost ke sblížení. Díky tomu dovolená vychází velice levně a tak s námi může jet opravdu každý, kdo projeví zájem.

Miloš Poborský

SVĚDECTVÍ

Na English Campu bylo super

Když jsem byla poprvé na dorostu, Dita mi řekla o English campu. Nejdříve jsem si říkala, hm, tak tam nepojedu. Tak nějak jsem na to zapomněla, až mi pak Maruška Bukáčková napsala, že je plno volných míst, tak jestli bych nechtěla ještě jet. Nakonec jsem se rozhodla na poslední chvíli, že pojedu a udělala jsem dobře :-).

Nejvíce mě bavilo povídání si s Američany. Docela dost jsem si popovídala s Bradem (hlavní organizátor english campu). Vždy, když jsme se spolu bavili, tak to bylo jen v češtině, jelikož jsme probírali velmi složitá témata, která by pro mě byla dost těžká přeložit do angličtiny. Bavilo mě povídání jak v *English class*, tak ve volnu (zajisté však můžu říct, že v *English class* jsem více rozuměla - to proto, že nám to překládala Denča :-D). Ale po pár dnech už jsem tak nějak více a více začínala rozumět.

Jo a abych nezapomněla, ještě co mě bavilo, byly ty jejich hry, ty jsem opravdu měla nejraději :-).

Velmi se mi zlepšila angličtina - když jsem tam jela, uměla jsem jen základy, ale poté, co jsem měla u sebe doma i Rachel, už se dokážu domluvit. S Rachel jsme si povídali pořád

a pořád, hodně jsem se tím zlepšila :-).

Už jsem pár holkám řekla o English campu a nabídla, že můžou příští rok jet. Teď jen čekám na odpovědi. A proč by tam měli jet? No, už kvůli zábavě, hrám, klidu, že je večerka až ve 12 hodin večer, zlepšení angličtiny... Ale každý si tam najde nějakou věc, pro

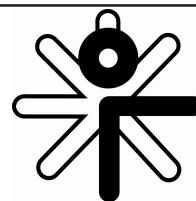
kteou by tam měl jet. Každému jsem povyprávěla, jaký to tam bylo - to proto, aby se i podle toho mohli rozhodnout, a zatím všichni říkali, že to vypadá super :-).

Na campu bylo plno zážitků. Ale myslím si, že ten celý English camp byl pro mě jeden velký zážitek. Od všech jsem cítila, jak kolem nás kolovala velká láska, Boží láska...

Všichni byli moc hodní, prostě sluníčka. Na *follow-up* (následná dvoudenní návštěva amerického týmu v Praze, kdy Američané spali v rodinách některých účastníků, pozn. red.) to bylo moc hezké, ty dva dny jsem si moc užila. Nevím, jak jinak to popsat, prostě krásna... :-)

Příští rok určitě pojedu, už jsem to řekla mámě dopředu, aby o tom věděla, že chci jet příští rok znovu a ráda :-D.

Marie Šmidlová, 15 let

**Mládež
KS Praha**

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST

středy
více info

17:00-19:00 hod
Dita Frantíková
775 367 678

dita.frantikova@kaes.cz

POROST

úterky
více info

17:30-19:30 hod
Dita Frantíková
775 367 678

dita.frantikova@kaes.cz

ODROST

pondělky
více info

18:30-21:00 hod
Michal Klesnil
737 984 138

mklesnil@atlas.cz

OZNÁMENÍ A INZERÁTY

Křesťanské centrum pro rodinu Heřmánek

- nabízí nové aktivity v Centrum Vítejte (Welcome) na Černém Mostě, Vybíralova 969, Praha 14
- naším cílem je nabídnout aktivity pro maminky na mateřské dovolené a doplňkové aktivity pro školní děti
- především nabízíme **mateřskou školkou Heřmánek** - v pondělí a ve středu od 8.00 do 13.00 (zaměřen na biblickou výchovu a angličtinu)
- **setkávání křesťanských maminek a dětí** - středa od 9.00 do 12.00 Anna Slobodová
- **další aktivity pro maminky, výtvarná dílna pro dospělé** (úterý od 19.00 - 21.00)

Nabízíme nové i starší aktivity pro děti

například doučování dětí, pomoc s rozvojem počátečního čtení, výuka anglického a španělského jazyka (M. Michalíková-Kůrková, M. Hrabcová), kurzy PC pro děti - středa odpoledne (D. Záruha), Step pro děti, Hip hop pro děti a mládež, výtvarné kluby, literárně-dramatické kluby, klub dětského videa - pondělí odpoledne (M. Michalíková-Kůrková) a další viz www.prorodinu.cz

Pro cizince připravujeme - kurz českého jazyka pro děti (úterý odpoledne), kurz českého jazyka pro dospělé (úterý večer). Pro děti cizinců je školka, aktivity doučování zdarma.

Celková nabídka na www.prorodinu.cz, na 776305228 či podrobné info můžeme poslat - kc.hermanek@seznam.cz

Hledáme pro naše budoucí aktivity vedoucí projektů podporovaných EU. Přípravujeme projekty pro výuku rodičů na mateřské dovolené a pro klienty s potíží se vstupem do zaměstnání. Předpokládáme rozvoj prvního projektu od prosince 2007. Rádi bychom si vytvořili možnou databázi případných zájemců o spolupráci v projektu (na částečný úvazek či na plný, i dodavatelsky).

- vedoucí projektu (minimálně SŠ a odborné znalosti, jsme ochotni sami zaškolit)
- lektor práce na PC
- lektor výtvarných aktivit
- sociální pracovník, psycholog, pedagog
- lektory pro práci s dětmi (v různých oblastech, i učitele MŠ a další spolupracovníky) - pro školní rok 2008/9

Prosím kontaktujte nás na www.prorodinu.cz

Nyní už vám
ze zdravotních důvodů
nevymalují.

Ale kdybyste pro mne měli
nějakou jednoduchou,
fyzicky nenáročnou práci,
jako utírat prach
nebo pohlídat děti,
byl bych vám vděčen.

Vojtěch Vostrý, 721 803 253.

Křesťanka z Pardubic
hledá bydlení v bytě 2+1
se spolubydlící (ženou),
v okolí Prahy 6,
ale není podmínkou,
nejlépe
od poloviny září 2007.

Prosím volejte: 776 024 387,
Lenka Vavřínová.

Za veškeré nabídky
předem děkuji.

Prodám med, 90 Kč/kg, kvalitní, z Moravy.

Petr T., 724 435 315.

Koupím Bibli kralickou,

vydání z 50. nebo 60. let 20. století
se dvěma sloupci

(a třetím sloupcem poznámek uprostřed).

Tel. 724 435 301

Hledám

pro starou pohyblivou věřící sestru

občasnou pomoc
jako pečovatelku v domácnosti

a na vycházky na Vinohradech u Flory.

Vítám společenství

s věřící ženou za úplatu

dle dohody na tel.:

267 317 261 nebo 776 754 101.

Děkuji.

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominační sdružení žen

zve na další setkání,

které se koná v pátek **21.9. 07**

v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB), Praha 1.

Jako obvykle chceme společně chválit Boha, sdílet se o tom,
co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit.

Jako host promluví

Dana Cimická.

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

Poselství z hlubin času

16.9. 2007

Čas a místo bude ještě upřesněno.

Případné info u Vládi Váchy (605 873 150)

POZOR! POZOR! POZOR!

Mobilizace všech odvážných
modlitebních bojovníků
ve věku od 8 do 12 let!

Ve školním roce 2007/2008
bude jednou za tři týdny
probíhat výcvik

MODLITEBNÍ BOJOVÉ JEDNOTKY

O co jde?

- budeme společně měnit svět modlitbami
- najdeš nové kamarády
- zahraješ si hry
- budeme společně chválit Pána Ježíše
- podíváš se do různých zemí
- občas něco nového ochutnáš
- budeme se učit slyšet Boží hlas
- přijdou zajímaví hosté

Scházet se budeme jednou za tři týdny ve sborovém
domě Na Žertvách vždy v pátek od 17.00 hodin. První
setkání bude 21. září.

POZOR! POZOR! POZOR!

Milí rodiče,

rádi bychom vaše děti ve věku 8–12 let pozvali do **Modlitební bojové jednotky**, která se bude od září scházet jednou za cca tři týdny ve sborovém domě Na Žertvách vždy v pátek od 17.30 do 19.00 hodin. Stejně jako v loňském roce se budeme se společně modlit, chválit Pána, vyrábět, ochutnávat, hrát si, objevovat... a rozhodně se nebudeme nudit! Naším cílem je vést děti k nasazení v modlitbách za národy, k citlivosti na potřeby druhých lidí, chvalám a uctívání a k naslouchání Božímu hlasu. Program je koncipován na jeden školní rok.

Data setkání v 1. pololetí:

- 21. září
- 12. října
- 2. listopadu
- 23. listopadu
- 14. prosince
- 4. ledna
- 25. ledna

Příspěvek na materiál a pomůcky na jedno pololetí je 200 Kč. Pokud by vaše dítě chtělo na tuto modlitební skupinku chodit, dejte nám prosím vědět (viz kontakt). Může se také nejprve nezávazně přijít podívat na úvodní setkání, které bude 21. 9., i tak nám ale pomůže, budeme-li o tom vědět předem. Na tomto setkání budou k dispozici závazné přihlášky. Na vaše děti se těší

Ráchel Bícová, Mirek Hoblík a Michal Tábořský

kontakt: tel.: 233 375 165; [email: rachel@c-mail.cz](mailto:rachel@c-mail.cz)

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

neděle 7.10. v 15:00, SOU na Spojovací,
Učňovská 1, Praha 3
chvály: 14:00 - 14:45

Sborová modlitebni

3.9., 1.10. v 18:00

Setkání služebníků

sobota 22.9. a 24.11. v 9:00

Modlitební skupinka za sbor

6., 13., 20. a 27.9. 6:00-7:00, Malý sál

Celopražská modlitebni

pondělí 10.9. v 18:30 v ECM Ječná

Biblické hodiny

vždy v úterý v 18:15

4.9. Radostná modlitba (Jana Hradová)

11.9. Důvěrná modlitba (Jana Hradová)

18.9. Neustálá modlitba (Jana Hradová)

29.9. Klíčová modlitba (Jana Hradová)

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce
na adrese sboru.

MOKON

14. září 2007 od 16.00 hodin do 15. září 2007 do 16.00 hodin ve sboru KS Praha.

Více na <http://www.kmspraha.cz/akce-aktivity/mokon>

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- Kolektivní vedení
- Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
- Počet členů: 27/10/23

ZÁPAD

- Kolektivní vedení
- Shromáždění: Ne 15:30
- Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka), poslední neděle v měsíci Misijské středisko Barrandov
- Počet členů: 55/18/20

JIH

- Pastor: Miloš Poborský
- Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- Modlitební chvíle: Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- Počet členů: 44/5/14

VÝCHOD

- Vedením pověřen: Otakar Kunzmann
- Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
- Reg. modlitební: Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- Počet členů: 93/16/20

SEVER

- Vedením pověřen: Tomáš Božovský
- Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- Regionální modlitební: Po 24.9. v 18:00 u Václavíků
- Počet členů: 108/25/58

JIHOVÝCHOD

- Pastor: Zdeněk Rašovský
- Shromáždění: Ne 9:30 (8:50 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod od hřiště), Modletická 1401, Praha 4
- Počet členů: 46/0/22

PALMOVKA

- Pastor: Martin Čunek
- Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
- Počet členů: 79/15/28

STŘED

- Kolektivní vedení
- Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- Počet členů: 87/20/42

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://www.paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společnosti Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Vršovice
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce:

Pavel Rosecký

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli
7. října 2007.**

Téma: Církev

